

הדילמה בנוגע לימין הקיצוני בצרפת, היא קשה במיוחד בהקשר היהודי. חלק מהקהילה היהודית בצרפת, כמו גם פוליטיקאים ישראלים, נפלו בפח של המפלגה של לה פן

מעריב
online

10:02 10/07/2024

ד"ר עמנואל נבון

הדילמה היהודית והישראלית כלפי הימין הקיצוני האירופאי היא קשה במיוחד במקרה של צרפת משום שצרפת היא המעצמה האירופית הראשונה שבה מפלגת ימין קיצוני (מפלגת "האיחוד הלאומי" של מרין לה פן) הפכה לאחת הגדולות בפרלמנט, ומכיוון שמפלגה זו עברה מיתוג מחדש והביעה תמיכה בישראל מאז ה-7 באוקטובר.

מפלגת האיחוד הלאומי תמכה בעקביות בזכותה של ישראל להגן על עצמה מאז ה-7 באוקטובר; היא מתחה ביקורת על בקשת התובע הכללי של בית הדין הפלילי הבינלאומי כרים חאן להוציא צווי מעצר נגד ראש הממשלה ושר הביטחון של ישראל; והיא גינתה את החלטתו של נשיא צרפת עמנואל מקרון למנוע מחברות ישראליות להשתתף בתערוכת "יורוסאטורי" בפריז. המפלגה גם הביעה התנגדות להכרה במדינה פלסטינית ללא הסכם שלום עם ישראל. לכן, יהודים צרפתים לא מעטים הצביעו לאיחוד הלאומי, ושר התפוצות והמאבק באנטישמיות **עמיחי שיקלי** הביע תמיכה בלה פן.

האם תמיכה זו נובעת מתמימות? ייתכן, אך בפועל התומכים היהודים והישראלים של לה פן הם האידיולטים השימושיים שלה. כפי שחשפה הסופרת והעיתונאית הצרפתייה קרוליין פורסט, ג'ורדן ברדלה - נער הפוסטר בן ה-28 של המפלגה, והמועמד שלה לראשות הממשלה - תיאר פעם את אלן סוראל כ"סוציולוג גדול". סוראל הוא אנטישמי מורשע ומכחיש שואה שקרא להקים חזית מאוחדת של נוצרים פונדמנטליסטים ושל איסלאמיסטים נגד היהודים.

לדברי פורסט, אין מי שתרם יותר להתפשטות האנטישמיות בצרפת מאשר סוראל. הפטרון שלו הוא פרדריק שאטילון, אשר מתאר את עצמו כבן הדת הפאגנית הגרמנית, ואשר עמד בעבר בראש ה-GUD, איגוד סטודנטים פשיסטי עם קשרים למפלגת החזית הלאומית (שמה הקודם של מפלגת האיחוד הלאומי).

כנשיא ה-GUD, ניתב שאטילון את הארגון לפעילות אנטישמית מובהקת. הוא טבע למשל את הסיסמאות "בפריז כמו בעזה: אינתיפאדה"; "מוות ליהודים קפיטליסטים וסוציאליסטים"; ו"סרסל ודוביל הם שטחים כבושים" (סארסל הוא פרבר של פריז עם קהילה יהודית גדולה, ודוביל היא עיירת חוף פופולרית שבה נופשים יהודים פריזאים רבים). שאטילון הוא מעריץ של נשיא סוריה בשאר אסד ושל נשיא רוסיה ולדימיר פוטין. הוא היה היועץ של לה פן כאשר היא התמודדה לראשונה על נשיאות צרפת ב-2012.

בינואר 2009 השתתף שאטילון בהפגנה אנטי-ישראלית (שאורגנה על ידי ארגון על שם מייסד החמאס אחמד יאסין) יחד עם האיסלאמיסט המורשע עבד אלחכים ספרוי, שהשיק את הקמפיין ברשתות החברתיות אשר הוביל לעריפת ראשו של סמואל פאטי, מורה בבית ספר תיכון אשר "ביזה"

את הנביא מוחמד לטענת האיסלמיסטים. שאטילון הוא הבעלים של חברת יחסי ציבור אשר מספקת שירותים לקבוצת הימין הקיצוני "זהות ודמוקרטיה" בפרלמנט האירופי.

ברדלה נכנס למעגל הראשון של משפחת לה פן בזכות בת זוגתו לשעבר קרידון, שהיא בתו של שאטילון. קרידון עונדת צלב קלטי, סמל של נצרות קלטית שאומצה על ידי תומכי העליונות הלבנה באירופה. ברדלה עבד גם כעוזר פרלמנטרי של ז'אן פרנסואה ג'אלק, מכחיש שואה וחבר ותיק במפלגת האיחוד הלאומי.

לה פן טוענת שהיא "עשתה ניקיון" במפלגה שלה. היא אכן הדיחה את אביה האנטישמי ז'אן-מארי ב-2015, והיא ניתקה את הקשרים עם המפלגה "אלטרנטיבה לגרמניה (AfD)" "אולם המהלכים הללו אינם יכולים למחוק את עברה של המפלגה, וגם לא את המועמדים הרבים שברדלה עצמו כינה "כבשים שחורות". החזית הלאומית נוסדה ב-1972 על ידי ז'אן-מארי לה פן ועל ידי חברי הוואפן-SS לשעבר פייר בוסקט וליאון גוטייה, על ידי מכחיש השואה פרנסואה דופראט ועל ידי רוג'ר הולינדר - חבר בארגון הטרור OAS שניסה להתנקש בחייו של שארל דה גול לאחר שהחליט לסגת מאלג'יריה.

כמו כן, על אף מיתוגה מחדש, מפלגת האיחוד הלאומי ממשיכה לדבוק במדיניות החוץ פרו-רוסית. לה פן אמנם זרקה את עלוני הקמפיין לקראת הבחירות לנשיאות ב-2022 מכיוון שהם כללו תמונה שלה עם פוטין (רוסיה פלשה לאוקראינה בפברואר 2022), אך היא לא ניתקה את הקשרים ההדוקים בין המפלגה לבין השלטון של פוטין. מועמדים רבים של המפלגה (היום חברי פרלמנט, בחלקם) תומכים בגלוי בפוטין, כגון פייר ג'נטילה, אחד המייסדים של "חוג פושקין" הפרו-רוסי.

אילו האיחוד הלאומי היה מרכיב ממשלה, פוטין היה יכול לסמוך על בת-ברית חדשה בעלת נשק גרעיני ומושב קבוע במועצת הביטחון. אותה רוסיה שתומכת באיראן ומנסה לפרק את הסדר העולמי שבהנהגת ארה"ב. איך בדיוק חיזוק הציר רוסיה-איראן אמור לשרת את האינטרס הלאומי של ישראל?

מפלגת השמאל הקיצוני של ז'אן-לוק מלנשון היא אמנם גרועה עוד יותר. מדובר במפלגה אנטישמית ואנטי-ישראלית. בין חבריה, דוד גירו הוא מעריץ של סוראל, מטיל ספק בזוועות של 7 באוקטובר, ומאשים את ישראל בהכנסת ילדים פלסטינים לתנורים; איימרי קארון אומר שתומכי ישראל אינם בני אנוש, וכי האונס לאחרונה של ילדה יהודייה בת 12 על ידי כנופיה מוסלמית זכה לתשומת לב תקשורתית רק משום שמדובר בקורבן יהודי; תומס פורטס אומר שישראל אפשרה במודע את ה-7 באוקטובר על מנת להצדיק את "רצח העם הפלסטיני"; דניאל אובונו תיארה את חמאס כ"תנועת התנגדות/שחרור"; רימה חסן מכנה את ישראל "מפלצת" והיא מאשימה את צה"ל באילוף כלבים לאנוס פלסטינים. וזו רק רשימה חלקית.

לאור האינטישמיות הגסה הזו, לא ניתן להאשים את יהודי צרפת אשר הצביעו למועמדי האיחוד הלאומי, כאשר אלו התמודדו מול מועמדי השמאל בסיבוב השני של הבחירות לפרלמנט. אולם אותם מצביעים יהודיים, ואותם פוליטיקאים ישראלים מביני עניין בעייני עצמם, נפלו בפח של מפלגה שאומנם מיתגה את עצמה מחדש, אך לא עברה שינוי יסודי. יהודים צרפתים רבים מבינים כעת שחיהם בצרפת הגיעו למבוי סתום. חלקם בדרך לישראל - צעד מבורך כמובן, אם כי הם עוד עלולים לגלות שגם הפוליטיקה הישראלית היא לא בדיוק ארץ מובטחת.

ד"ר עמנואל נבון הוא מנכ"ל אלנט (ELNET) ישראל, ומרצה ליחסים בינלאומיים באוניברסיטת תל אביב